

for at være direkte foranlediget ved det den 8de Sept. 1850 ved Sønderskappel modtagne Studsaar, samt at jeg anser det for sandsynligt, at denne Svækkelsesstilstand snarere vil tiltage end aftage med Alderen." Krigsministeren erklærer altsaa, at, da han er bleven affødiget paa Grund af Invaliditet, kan han ikke overgaa som Capitain i Forstærkningen; men ikke desto mindre kommer Finantsministeren til den Beslutning at erklære, at hans Invaliditet ikke svækker ham i nogen væsentlig Grad! Det kan ikke negtes, at det ser noget underligt ud — jeg oplæser kun de Attester, som her ligge for — Finantsministeren siger udtryffeligt saaledes: "Da Sundhedskollegiet efter stedjuuden Undersøgelse har erklæret, at det ikke kan anse det for sandsynligt, at de Ulemper, hvorover De klager, ere Følger af det Dem i 1850 tilføjede Studsaar i høre Ven, ser Finantsministeriet sig ikke i Stand til at tilstaa Dem Invalideunderstøttelse." Man bliver virkelig lidt underlig tilmode, naar baade Afdelingslægen og Krigsministeriet erklærer ham for Invalid, og han af den Grund ikke faar nogen Ansættelse, og saa andre Autoriteter erklære ham for Ikke-Invalid, da han dog har bødet, fordi han er Invalid. Det kan ikke negtes, at der her foreligger en Modsigelse mellem Autoriteterne, som ikke stemmer med den Humanitet, hvormed man ellers behandler Invaliderne. Smidlertid tror jeg, at det er ved en Feiltagelse, at denne underlige Stilling er kommen tilstede; og at Manden vil faae, hvad han ansøger om, og at han vil faae det iaar. Jeg haaber, at det vil ske, naar den høitæredede Finantsminister faar Sikkerhed for, hvorledes Stillingen er for hans Bedkommende. Indstillingen under Nr. 10 er et Andragende fra forhenværende Kommanderfergent S. Nielsen af Kjøbenhavn ligeledes om Invalideunderstøttelse. Det er i Betænkningens Nr. 65 forklaret, at da han efter Rømningen af Dannevirke — han har ogsaa gjort Tjeneste i begge Krige, og da han kom ind i Krigstjenesten, var han sund, hvad der ogsaa er en Vægeerklæring for, der er understrevet af Afdelingslæge Lamm, men jeg vil ikke trætte med dens Oplæsning, ellers vilde han da forøvrigt ikke heller være kommen i Tjenesten — paa Tilbagetoget sprang over en Grøft, forstrakte han en Sene og fik senere Aareknuder. Afdelingens Læge erklærede, at han ansaae det for sandsynligt — Ministeren har jo tidligere erklæret, at, naar man fik et Sandsynlighedsbevis for, at Invaliditeten var foranlediget ved Krigstjenesten, vilde han være tilbøjelig til at lade Naade gaa for Ret — at han har faaet Aareknuderne ved denne Leilighed; han har

naturligvis ikke præsteret Bevis derfor, men det var i alt Fald sandsynligt; han var jo frisk, før han gjorde Tilbagetoget med fra Dannevirke. Det forekommer mig derfor, at den paagældende Mand, der desuden vistnok har været en meget flink Befalingsmand, efter hvad der foreligger, ogsaa maa være en Mand, som Finantsministeren maa tage Hensyn til. Man kan dog ikke mene, at en Erklæring fra en Afdelingslæge, der baade har kendt Manden før og efter, at han blev Invalid, og som har undersøgt ham begge Gange, ikke skulde have fuldt saa meget at betyde som en anden Væges Erklæring; det kan dog ikke være Meningen. Det næste Andragende er Indstillingen under Nr. 11 fra forhenværende Konstabel C. Jensen af Ny-Løkke om Understøttelse som Invalid. Ogsaa med Hensyn til hans Invaliditet er der en høi Grad af Sandsynlighed for, at den er en Følge af Krigstjenesten. Efter Slaget ved Fredericia blev han sengeliggende af Gigtfeber og andre Sygdomme og blev sendt hjem uden at være helbredet. Han kom ganske vist ind igjen, men at man ikke ansaae ham for helbredet, fremgaar af, at han ikke blev sat til sin sædvanlige Tjeneste, men kom til at udføre en Art Kontorarbejde. Jeg skal først indrømme, at det for hans Bedkommende vil blive lidt vanskeliggere at lade ham faae Understøttelse, men det forekommer dog Udvalget, at der foreligger Sandsynlighed for, at den Sygdom, han har faaet, er en Følge af udsandne Strabadser, og at der under alle Omstændigheder er Grund til at lade undersøge, om man dog ikke kunde komme til at give ogsaa den Slags Føll, for hvis Invaliditet der er Sandsynlighed eller en ikke ringe Sandsynlighed, Invalideunderstøttelse. — Der er endnu et Andragende tilbage. Det er et Andragende fra Arbeidsmand Jens Brohus Hansen. Han har først faaet Invalideunderstøttelse i 1882, 139 Kr. 68 Ø., og han har begyndt at søge derom i 1878. Det er nu hans Feil, at han ikke begyndte før, men fra den Tid, han begyndte at søge, forekommer det rigtig nok Udvalget, da Manden senere er erkjendt for at være Invalid, at der egentlig kunde være Grund til at give ham Godtgjørelse for den Tid, i hvilken han ikke har faaet Understøttelse. Iøvrigt skal jeg bemærke, at Andragendet for hans Bedkommende ogsaa hører til dem, der ere — ikke engang mangelfuldt oplyste, det er for mildt et Udtryk, men — slet ikke ere oplyste. Kun saa meget kan man stole paa, at han har faaet en Understøttelse af 139 Kr. 68 Ø., og at han har begyndt at søge derom den 29de Juli 1878. Hvorfor han ikke har faaet nogen Understøt-